

nous и **à nous**, **vous** и **à vous** и **les** и **eux**, слѣдовать сжцето правило (*).

Иска ли да ви хортува? Veut-il vous parler?
 Неце да хортува менѣ, нѣ вамѣ. Il ne veut pas parler à moi, mais à vous.

Искате ли да му пишете? Voulez-vous lui écrire?
 Нецѣ нему да пишѣ, нѣ брату му. Je ne veux pas écrire à lui, mais à son frère,

Личны-гы мѣстоимѣнія полагають ся въ слово-то по слѣдующій начинѣ.

Единственно. Singulier. Множественно. Pluriel.

Ми го.	me le.	Ми гы.	me les.
Му го.	le lui.	Му гы.	les lui.
Ни го.	nous le.	Ни гы.	nous les.
Ви го.	vous le.	Ви гы.	vous les.
Имѣ го.	le leur.	Имѣ гы.	les leur.

Кога искате да ми пратите кошницѣ-тъ? Quand voulez-vous m'envoyer le panier?

Искамъ да ви иж пратѣ днесъ. Je veux vous l'envoyer aujoud'hui
 Относително мѣстоимѣние **en** полага ся едно по друго съ лично-то мѣстоимѣние както слѣдува.

Отъ него или отъ нихѣ менѣ.	M'en.
Отъ него « « нему, неи.	Lui en.
Отъ него « « намѣ.	Nous en.
Отъ него « « вамѣ.	Vous en.
Отъ него « « нимѣ.	Leur en.

Давамъ.

Donner 1.

Займамъ давамъ на заемъ.

Prêter 1.

Искате ли да ми дадете хлѣбъ? Voulez-vous me donner du pain?

Искать да ви дамъ. Je veux vous en donner.

Искате ли да займете пары брату ми. Voulez-vous prêter de l'argent à mon frère?

Искамъ да му займѣ. Je veux lui en prêter.

Упражненіе 52-о.

Има ли дроводѣлецъ-тъ доста пары за да купи чюкъ? — Има доста за да купи единъ. — Има ли корабначалникъ-тъ доста пары за да купи корабъ? — Нѣма доста за да купи. — Желает ли селянинъ-тъ да купи хлѣбъ? — Желает да купи. — Желает да купи нѣма доста па-

*) Кога-то непосредственно-то опредѣленіе въ дателенъ падежъ е имя, полага ся слѣдъ глагола, като: je veux donner aux charpentiers, а кога-то е мѣстоименіе само тогава ся полага слѣдъ глагола, кога-то періодъ-тъ е противителенъ съ отрицаніе, като: je ne veux pas écrire à lui, mais à son frère. Не цѣ нему да пишѣ нѣ брату му.